

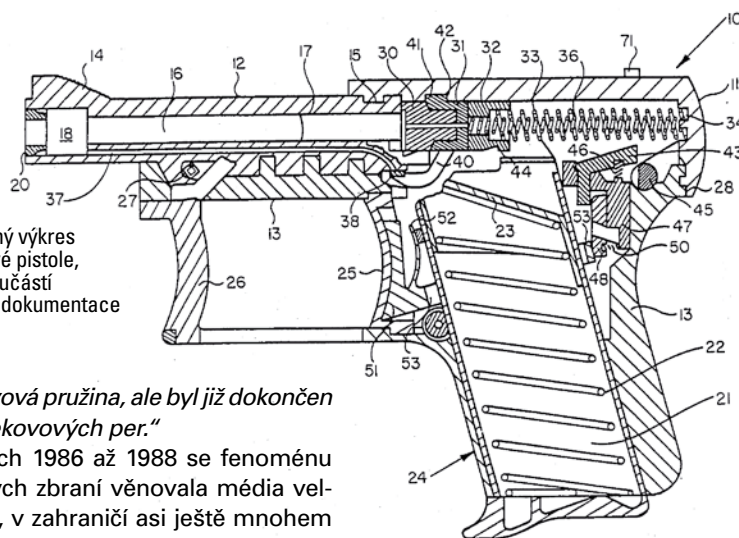
„První celoplastiková pistole“

ING. PŘEMYSLI LIŠKA m.l.

Titulek má uvozovky, neboť jsme si ho vypůjčili z krátké zprávy, která se objevila v našem časopise před třiceti lety. Přesně v čísle 5 roku 1987. Ačkoli technický pokrok pádí kupředu mílovými kroky, tak některé hranice odolávají, i když se už zdají být skoro překonané. Nebo dokonce někteří tvrdí, že už je překonali.

Citujme některé optimisticky znějící detaily tehdejší zprávy, která samozřejmě čerpala informace z tehdejších „západních“ sdělovacích prostředků (zkráceno): „Byronova pistole je vyrobena z vysoce pevných polymerů a keramiky. Plastikové hmoty použité při konstrukci jsou 2krát až 4krát dražší než nejlepší ocel na zbraň a výrobní zařízení je dokonce značně dražší, než zařízení klasické. Zbraň je zcela odolná proti korozi a velmi lehká – nabitá má hmotnost asi 100 gramů. Prototyp byl vyroben pro ráži 5,6 LR. Keramická hlaveň zaručuje přesnost na 5000 výstřelů. V prototypu je ještě po-

» Výkres horní části pistole při výstřelu – znázorňuje okamžik, kdy střela opouští hlaveň, prachové plyny jsou převáděny pomocí kanálku (pozice 37) na plošku (38) přenosové páky (40). Páka pootočí uzamykací blok (31 – asi bychom měli použít termín závorník), načech se díly 30, 31 a 32 dají působením reakční síly dna nábojnice do pohybu směrem dozadu a dojde k přebití.

» Sestavný výkres polymerové pistole, který je součástí patentové dokumentace

užita kovová pružina, ale byl již dokončen vývoj nekovových per.“

V letech 1986 až 1988 se fenoménu plastových zbraní věnovala média velmi pilně, v zahraničí asi ještě mnohem víc než u nás. Sám si z té doby matně vzpomínám na určitou obavu až hysterii přenášenu sdělovacími prostředky, jak objevení takových zbraní podpoří rozvoj terorismu. Tehdy však šlo o reakci na nové „celoplastové“ pistole Gastona Glocka a hysterie médií byla podnícena hysterií bezpečnostních a policejních složek (včetně československých), které se problémem „neviditelných“ pistolí se vši vážností zabývaly. Onou neviditelností bylo míněno, že Glockovy a podobné zbraně snad nebude možno zjistit při rentgenovém prověřování zavazadel cestujících v letecké dopravě. A protože to policie vzaly opravdu se vši vážností, záhy zjistily, že jde o planý humbuk. Glock nejde v zavazadle utajit a nešlo to už tehdy. Aféra neviditelných pistolí posléze vyšuměla i v médiích.

Masovému rozkvětu terorismu to ale, zdá se, nijak neublížilo. A neublížilo mu ani to, že celoplastové ostré samonabíjecí pistole nemáme dodnes. O něco menší humbuk způsobily před pár lety jednoranové pistole, vznikající – celé z polymeru – metodou 3D tisku; podrobněji jsme o nich psali v č. 7/2013. V reakci na tento zajímavý počín Codyho P. Wilsona se dokonce i americké úřady pokusily cosi zakázat, ale stejně nezabránilo šíření myšlenky řadou následovníků. Nakonec se ukázalo a život prozatím potvrdil, že na tom nic nebylo. Teroristy nechala myšlenka chladnými, ti mají automatické útočné pušky, výbušniny, kamiony... Ty si přece opatří daleko snadněji!

Nápady ovšem plodí nápady, a tak už začátkem roku 1985, nedlouho po zjevení se fenoménu Glock, si americká firma Red Eye Arms, Inc., podala na tamním patentním úřadě přihlášku vynálezu, nazvaného prostě „Polymer Gun“. Jako autor vynálezu byl v přihlášce uveden David E. Byron (nar. 1952). Po delší době byla úřadem přihláška shledána jako v pořádku a 3. 11. 1987 mu byl na „polymerovou palnou zbraň“, svým vzhledem poněkud připomínající klasický Mauser 1910, udělen patent č. 4703826.

Technická dokumentace k přihlášce popisovala pistoli, která měla být vyrobena celá z polymerů, ovšem pružiny a zápalník se předpokládaly ocelové. Jako plastový materiál vhodný pro výrobu spodní a horní části těla, a stejně tak i hlavně, byl uveden polyeterimid.

